

Dosarul nr. 2ra-239/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. N. Patrașcu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Mihaila, Iu. Cotruță, I. Secrieru)

ÎNCHEIERE

21 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Cristina Baraboi, reprezentată de Valentin Caisîn,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Cristina Baraboi împotriva lui Denis Trocinel, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani, municipiul Chișinău, cu privire la decăderea din drepturile părintești,

împotriva deciziei din 13 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 04 iunie 2018, Cristina Baraboi, reprezentată de avocatul Valentin Caisîn, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Denis Trocinel, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Centru, mun. Chișinău, solicitând decăderea din drepturi părintești a lui Denis Trocinel în privința fiului minor XXXXX.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, a înregistrat căsătoria pârâtului la data de 01 martie 2008, la OSC Chișinău. La XXXX s-a născut fiul XXXXX.

Totodată, a menționat că, prin hotărârea din 25 iunie 2012 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, a fost desfăcută căsătoria încheiată cu pârâtul, iar desfacerea căsătoriei a fost înregistrată la data de 08 septembrie 2012, fiind eliberat certificat de divorț.

De asemenea, a afirmat că, prin hotărârea din 25 iunie 2012 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, a fost încasată de la Denis Trocinel pensia pentru întreținerea copilului minor XXXXX, în mărime de 1/4 din toate felurile de câștig, lunar, începând cu 03 februarie 2012 până la atingerea majoratului de către copil.

În continuare, a declarat că, în perioada căsătoriei, precum și după desfacerea căsătoriei, pârâtul a manifestat atitudine neglijentă și indolentă față de creșterea și educarea fiului XXXXX, sarcina aceasta revenindu-i în exclusivitate ei. La fel, în perioada 01 ianuarie 2018-01 mai 2018 pârâtul nu a întreprins nicio măsură în vederea achitării pensiei de întreținere, acumulând o datorie în sumă de 5763, 59 de lei, fiind preocupat doar de viața lui.

Reclamanta a precizat că, personal se ocupă de educația, contribuie la dezvoltarea fizică și spirituală a copilului. La moment, întreținerea fiului minor este

totalmente în sarcina ei, iar pârâtul nu participă în viața fiului și nu alocă bani pentru întreținerea copilului. De la desfacerea căsătoriei și până la moment, fiul XXXXX este la educarea și întreținerea sa. Astfel, având în vedere că pârâtul nici într-un fel nu participă în viața fiului, a solicitat decăderea pârâtului din drepturile părintești asupra copilului.

Prin încheierea protocolară din 22 august 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani.

Prin hotărârea din 04 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Cristina Baraboi împotriva lui Denis Trocinel, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani cu privire la decăderea din drepturile părintești.

Prin decizia din 13 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Cristina Baraboi, reprezentată de avocatul Valentin Caisîn și de Cristina Baraboi, reprezentată de avocatul Doina Crețu și s-a menținut hotărârea din 04 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a relevat că, deși, la actele cauzei a fost prezentată dovada faptului că, tatăl copilului minor, intimatul avea o restanță la plata pensiei de întreținere în mărime de 24310,21 lei (f. d. 43), totuși nu a fost dovedită eschivarea cu rea-credință, inclusiv cu viclenie, de la plata pensiei de întreținere.

Important a se reține că, la examinarea cauzei în apel, reprezentantul intimatului/pârât Trocinel Denis a prezentat comunicat informativ nr. 066PA1R/18/2020 din 24 august 2020, a executorului judecătoresc Parfentiev Liliana prin care se confirmă că, Trocinel Denis nu are careva restanțe la plata pensiei de întreținere a copilului minor.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat că, măsurile ce implică decăderea din drepturile părintești ar trebui să fie aplicate numai în circumstanțe excepționale și pot fi justificate, doar dacă sunt motivate de o cerință imperativă, care se referă la interesele copilului.

La fel, a punctat că nu pot fi reținute ca temei de decădere din drepturile părintești, faptul că tatăl copilului minor a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 15 februarie 2012 și sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 iulie 2013.

În acest sens a reținut că, în cauza N. P. contra Republicii Moldova, nr. 58455/13, 06 octombrie 2015, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că, interesul superior al copilului este de o importanță esențială. Decăderea din drepturile părintești reprezintă o măsură particulară de anvergură, în urma căreia părintele este privat de viața sa de familie cu copilul, și este incompatibilă cu scopul reuniunii lor. Astfel de măsuri trebuie să fie întreprinse doar în circumstanțe excepționale și pot fi justificate doar dacă ele sunt motivate de o cerință de prim rang aferentă interesului superior al copilului.

Instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe cu privire la netemeinicia cererii de chemare în judecată înaintată de avocatul Caisîn Valentin, în interesele Cristinei Baraboi împotriva lui Trocinel Denis privind decăderea din drepturile părintești. Or, în speță, lipsește temeiul legal ce ar justifica necesitatea decăderii lui Trocinel Denis din drepturile părintești în privința copilului

său minor. Exercițarea autorității părintești în mod exclusiv, numai de reclamantă/apelantă nu este întemeiată pe vreo situație de fapt în care să se dovedească ca decăderea tatălui din drepturile părintești ar fi în beneficiul minorului, l-ar proteja pe acesta și ar avea vreun aspect pozitiv în evoluția ei.

La 11 decembrie 2020, Cristina Baraboi, reprezentată de avocatul Valentin Caisîn, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 13 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că hotărârile instanței de fond și instanței de apel sunt neîntemeiate și ilegale, deoarece instanțele au apreciat arbitrar probele, au ignorat argumentele, au încălcat și au interpretat eronat normele de drept material și de procedură, ceea ce a dus la încălcarea dreptului garantat, dreptul la un proces echitabil.

Totodată, a menționat că instanța judecătorească nu a aplicat legea care urmă să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

De asemenea, a precizat că de la desfacerea căsătoriei, copilul s-a aflată în totalmente la educarea și întreținerea sa. La caz, a fost confirmat prin încheierea executorului judecătorec că pârâtul a avut datorii la plata pensiei de întreținere. Doar adresarea în instanța de judecată cu prezenta acțiune, a determinat pârâtul să achite pensia de întreținere, însă până la adresarea în instanță nu s-a interesat de soarta copilului.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimaților conform scrisorii de însoțire datate cu 13 ianuarie 2021 (f.d.167) și a fost recepționată la 18 ianuarie 2021 de către Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani, mun.Chișinău, conform avizului de recepție (f.d.168). Din adresa intimatului Denis Trocinel a fost restituită instanței corespondența cu mențiunea „nereclamat” (f.d.169-170).

Referințe la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu au parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 13 octombrie 2020, iar cererea de recurs a fost depusă la 11 decembrie 2020, ceea ce denotă că recursul este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Cristina Baraboi, reprezentată de avocatul Valentin Caisîn, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate

la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Cristina Baraboi, reprezentată de avocatul Valentin Caisîn, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

considera inadmisibil recursul declarat de Cristina Baraboi, reprezentată de avocatul Valentin Caisîn.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Cristina Baraboi, reprezentată de avocatul Valentin Caisîn, împotriva deciziei din 13 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat